

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
W GDAŃSKU**

Gdańsk, 2018.01.25

Sygn. akt: ŻN.8361.548.2017.AB.KP

Pan Piotr Łapiński

„Wiejska Chata” Piotr Łapiński

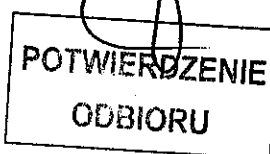
gm. Juchnowiec Kościelny

miejsc. Ignatki - Osiedle

ul. Przejezdna 2 lok. 26

16-001 Kleosin

25 STY. 2018

DECYZJA Nr ŻN.D.10.2018.ML

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2212), art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) oraz § 6 Zarządzenia Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr PO.110.13.2013.PH z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku

działając w osobie: Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych – legitymacja nr 000004, upoważnienie Nr PO.057.9.2017.PH, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wymierza przedsiębiorcy Panu Piotrowi Łapińskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „Wiejska Chata” Piotr Łapiński, Ignatki – Osiedle, ul. Przejezdna 2 lok. 26, 16-001 Kleosin, karę pieniężną w wysokości 800,00zł (słownie osiemset 00/100 złotych) w związku z wprowadzeniem do obrotu 3 partii wyrobów mięsnych o wartości 1147,71 zł, i tak:

- a) kiełbasa Narwiańska w ilości 5,68 kg w cenie 29 zł/kg o wartości 164,72 zł

Potwierdzam Odbiór 26.01.2018

b) palcówka mistrza Andrzeja w ilości 14,57 kg w cenie 35 zł/kg o wartości 509,95 zł

c) palcówka czosnkowa w ilości 13,14 kg w cenie 36 zł/kg o wartości 473,04 zł
- nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, tj. w § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29 ze zm.),

- z uwagi na nie podanie na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników.

Powyższe stwierdzono w wyniku kontroli przeprowadzonej w trakcie trwania Jarmarku Świętego Dominika na stoisku przy ul. Pańskiej w Gdańsku należącym do Pana Piotra Łapińskiego.

UZASADNIENIE

W dniu 18.08.2017 r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr ŻN.057.548.2017.AK z dnia 17.08.2017 r., podstawa prawna: art. 3 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu (Dz. U. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1 z późn. zm), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 1604 ze zm.) w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1063) - przeprowadzili kontrolę na stoisku przy ul. Pańskiej w Gdańsku w trakcie trwania Jarmarku Świętego Dominika, należącym do przedsiębiorcy Pana Piotra Łapińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Wiejska Chata” Piotr Łapiński, ul. Przejezdna 2 lok. 26, 16-001 Kleosin,

Kontrolę przeprowadzono w zakresie prawidłowości oznakowania artykułów rolno – spożywczych.

W wyniku powyższego zakwestionowano 3 partie przetworów mięsnych o wartości 1147,71 zł, z uwagi na nie podanie nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników przy ww. wyrobach: palcówka mistrza Andrzeja, palcówka czosnkowa, kiełbasa Narwiańska.

Powyższe stanowiło naruszenie § 19 ust. 1 pkt 2 i 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29 ze zm.).

Informacje dotyczące oznakowania badanych wyrobów znajdowały się na zapleczu kontrolowanego stoiska w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla konsumenta.

O powyższych nieprawidłowościach Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku poinformował stronę w wystąpieniu pokontrolnym z dnia 21.08.2017 r. i kolejnym piśmie z dnia 02.10.2017 r. Do dnia sporządzenia niniejszej decyzji strona postępowania nie udzieliła odpowiedzi.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno – spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.

Pismem z dnia 27.11.2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu ww. środków spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej. Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego – stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania, tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Pismem z dnia 27.11.2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zwrócił się do przedsiębiorcy o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w 2016 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku na podstawie art. 36 § 1 k.p.a, przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 27.01.2018 r. z przyczyn niezależnych od organu, z uwagi na nieprzedłożenie informacji o wysokości osiągniętych przez przedsiębiorcę obrotów i przychodu w 2016 r. Pismo odebrała Pani Agnieszka Łapińska w dniu 27.12.2017r.

Do dnia wydania decyzji przedsiębiorca nie przedłożył wymaganych informacji dot. wysokości osiągniętych obrotów i przychodu za 2016r. W związku z powyższym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku dokonał szacowania obrotów i przychodów w oparciu o przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r Ordynacja Podatkowa (t.j. Dz. U. 2017 r., poz. 201). Organ zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2168) zaliczył stronę do mikroprzedsiębiorców.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalił i stwierdził co następuje.

W świetle przepisu art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych przez jakość handlową należy rozumieć cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno - spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. (art. 4 ust. 1 ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych).

Artykuł 17 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 1.2.2002, str. 1 ze zm.) zwanego dalej „Rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r.”, stanowi: *„Podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów”*.

Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004. I tak ust. 5 art. 8 ww. rozporządzenia stanowi: *„podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione”*. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

Stosownie do art. 7 ust. 1 pkt. 1 i 2 powyżej cytowanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych – „*Oznakowanie artykułu rolno – spożywczego zawiera informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej artykułu rolno – spożywczego, w szczególności:*

- 1) *nazwę, pod którą artykuł rolno – spożywczy jest wprowadzany do obrotu;*
- 2) *inne dane umożliwiające identyfikację artykułu rolno – spożywczego oraz odróżnienie go od innych artykułów rolno – spożywczych”.*

Regulacje dotyczące oznakowania środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowania określono w § 19 ust. 1 cytowanego powyżej rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych., zgodne z którym - „*W przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się:*

- 1) „*nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia nr 1169/2011*”,
- 2) „*nazwę albo imię i nazwisko producenta*”
- 3) „*wykaz składników – zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia*”(…).

Przepis § 19 ust. 2 cytowanego rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych stanowi, że dla produktów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży wymagane informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu. Z powyższego wynika, iż informacje te muszą być uwidocznione na wywieszce lub w inny sposób (np. w formie katalogu), a także muszą być bezpośrednio dostępne dla konsumenta w miejscu sprzedaży.

Ponadto ustawodawca jednoznacznie wskazuje, iż informacje, o których mowa powyżej powinny znajdować się w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, niezależnie od ewentualnych dodatkowych wskazówek kierowanych do konsumentów przez personel. Stosowana forma udostępniania informacji poprzez personel nie odpowiada celowi przepisu prawa cytowanego wyżej, jakim jest zapewnienie konsumentom informacji o dostępności składu produktów.

Kwestia bezpośredniej dostępności została wyjaśniona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie m. in. w wyrokach z dnia 27 stycznia 2016 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1563/15, 17 listopada 2010 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1652/10 i 7 stycznia 2013 r. sygn.. akt VI SA Wa 1914/12.

Sąd wskazał w nich, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez domagania się ich lub konieczności podejmowania dodatkowych starań o ich uzyskanie od sprzedawcy. Konieczność podjęcia takich działań powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta pewnymi informacjami (np. wykazem składników), a w konsekwencji zakupem produktu niezgodnego z jego oczekiwaniami. Z tego względu, nie czyni zadość wymaganiom określonym w ww. przepisie udostępnianie informacji na temat żywności tylko i wyłącznie na życzenie konsumenta.

Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3 *„Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno - spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”*.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. przepisu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno – spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary pieniężne wymierzane w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40 a ust. 5 ww. ustawy, nie mogą być symboliczne (wyrok Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r., sygn. VI SA/ Wa 769/10). Maksymalna kara tj. pięciokrotna wartość korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu ww. wyrobów bez opakowania – luzem, określona w art. 40 a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wynosi 5738,55 zł.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 wyżej cytowanego rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r, kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił przede wszystkim: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych, wielkość jego obrotów i przychodu a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Wykonując dyspozycję powyższego przepisu Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdził i uznał co następuje.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku oceniając stopień szkodliwości czynu uznał, że ujawnione uchybienia w oznakowaniu przedmiotowych produktów miały charakter naruszeń istotnych z punktu widzenia interesów konsumenta. Kontrolowany przedsiębiorca posiadał na stoisku w miejscu niedostępnym dla kupujących etykiety z opakowań zbiorczych, więc był w posiadaniu wszystkich wymaganych prawem informacji odnośnie kontrolowanych partii a jednak ich nie uwidocznił.

Zgodnie z przepisami konsument ma prawo do pełnej i rzetelnej informacji o nabywanym produkcie, której źródłem, w przypadku towarów nieopakowanych, jest udostępniony mu wykaz składników uwzględniający substancje alergenne, podanie nazwy produktu jak i danych producenta. Pozbawienie konsumenta tego prawa uniemożliwia mu dokładne rozpoznanie rodzaju i właściwości nabywanego produktu i dokonanie bezpiecznego wyboru, zgodnego z oczekiwaniami oraz z uwzględnieniem wskazań zdrowotnych.

Strona jako przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą ma obowiązek znajomości przepisów prawa związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą oraz dołożenia wszelkich starań dla zadośćuczynienia wymogom prawa. Strona postępowania nie wykazała należytej staranności i wprowadziła do obrotu środki spożywcze bez wymaganych oznaczeń.

Oceniając zakres naruszenia organ uznał, że prawidłowe i pełne oznakowanie produktu jest jednym z najważniejszych elementów jakości handlowej. Ujawnione uchybienia w zakresie oznakowania stanowiły naruszenie elementarnych wymagań dotyczących sposobu oznakowania produktów nieopakowanych, wynikających z przepisów o podstawowym znaczeniu dla regulacji rynku artykułów żywnościowych i mających charakter istotny z punktu widzenia praw interesów i praw konsumenta oraz ochrony jego zdrowia.

Na podstawie zgromadzonej dokumentacji, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdził że jest to pierwszy przypadek wprowadzenia przez stronę do obrotu artykułów żywnościowych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.

Zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2168) organ zaliczył stronę postępowania do mikroprzedsiębiorców.

Wartość skontrolowanych i zakwestionowanych 3 partii wyrobów mięsnych stanowiła kwotę 1147,71zł.

Organ uznał, że wymierzona stronie kara w podanej w sentencji decyzji wysokości będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej w szczególności prawidłowo oznakowane, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Ponadto spełni ona swoją funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa strona postępowania - Pan Piotr Łapiński powinien wpłacić na rachunek bankowy

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

nr 03 101011400069692231000000 NBP Gdańsk

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 201), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej.

POUCZENIE

- 1) Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 KPA stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wniesić w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.
- 2) Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 KPA).
- 3) Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
- 4) Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.) w zakresie nieuregulowanym

w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Otrzymują:

1. Pan Piotr Łapiński „Wiejska Chata” Piotr Łapiński

gm. Juchnowiec Kościelny

miejsc. Ignatki - Osiedle

ul. Przejazdna 2 lok. 26

16-001 Kleosin

2. Wydział BA w/m

3. a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ
Anna Klecha
Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ZYWNOŚCIOWYCH I NIEZYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80 - 240 Gdańsk	Tel. (058) 341 - 09 - 24 Fax. (058) 341 - 08 - 77 Fax. (058) 341 - 53 - 37
	Tel. (058) 341 - 87 - 83 wew. 34, 40
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	